

og efteruddannelse, alene 0,5 mia. kr. sidste år. Det passer som en knyttet næve til et blått øje til de udfordringer, vi står overfor. Men det skal ikke tage glæden væk fra, at her er der i hvert fald noget, vi kan arbejde videre med.

Når jeg ser på redegørelsen, vil jeg sige, at der står vejledningen jo fuldstændigt centralt. Det er vejledningen til det enkelte menneske, vejledningen i at komme videre osv. Her må jeg sige, at vi savner en voksenvejledningsreform. Jeg mener, og vi mener, at det er forudsætningen for, at den her reform kan virke efter hensigten.

Der er i stort set alle afsnit henvist til vejledning. Vejledning står meget centralt. Vi står i dag med mange forskellige voksenvejlederuddannelser, mange forskellige voksenvejledningsordninger, og jeg tror, det er nødvendigt, hvis vi skal have den her reform til at komme på plads, at vi får talt sammen om, hvordan vi kan lave en voksenvejledningsreform, der passer til de fælles målsætninger, som jeg tror at vi har på det område.

Jeg vil også sige noget andet, hvor jeg synes at der mangler nogle ting. Jeg kender en meget dygtig mand, der er elektrikerformand, og selv om der ikke var arbejdsløse elektrikere i 2000 og 2001 under den forrige regering, var der sgu alligevel nogle, der gik arbejdsløse. Så spurgte jeg: Kære Jørgen, hvordan kan det være, at de der elektrikere er arbejdsløse? Så sagde han: Carsten, det er jo ikke, fordi de ikke er fagligt dygtige, de har taget alle efteruddannelser, det er heller ikke, fordi de ikke kan løfte opgaven, men de er ikke efterspurgte, og de ryger sgu ud af skurvognen eller kantinen i løbet af en uge, fordi man ikke kan holde ud at være sammen med dem.

Hvad er det så, jeg vil med det? Jo, jeg mener, at de sociale, menneskelige og almene kompetencer er betydeligt nedjusteret i det udspil her. Jeg tror, at det er nødvendigt for at løfte området for en række af de mennesker, at vi også fokuserer på det.

Når jeg har det med, er det, fordi man jo på det område siger, at folkeoplysning kan komme indover. Jeg tror i virkeligheden, at folkeoplysningen kan bidrage til det, vi kalder skæve kompetencer, og kan bruges til at få anerkendt de kompetencer, som mennesker får på deres arbejdsplads eller i deres fritid på en helt anderledes måde. Her synes jeg, at man for meget alene fokuserer på det, der kan vejes og måles sådan i den almindelige uddannelse, i den hårde kompetenceindustri.

Derfor tror jeg, det er nødvendigt, at vi i den debatfase, der er lagt op til, aktivt prøver at inddrage folkeoplysningen. Der er 1,4 millioner mennesker, der hvert eneste år helt frivilligt uddanner sig under folkeoplysningen, og jeg tror i forhold til det at stille tilbud til rådighed, at det bl.a. er en af vejene.

Kl. 12.15

Så vil jeg sige med hensyn til den fase, der fører frem til, at man kan få realkompetencen anerkendt, at der er jeg helt overbevist om, at grundlaget i redegørelsen måske er lige løst nok, nemlig det, at der i øvrigt er en dokumentationsfase, hvor man skriver, at det er den enkeltes eget ansvar. Der tror jeg, at for dem, som har det største behov for at komme videre, og som måske i virkeligheden har nogle kompetencer, der kunne bruges, kunne vi med fordel – for den kortuddannede gruppe, vi taler om – inddrage en dokumentationsfase, inden man når frem til den fase, hvor man kommer i gang med kompetenceafklaringen.

Der vil jeg opfordre til, at man inddrager hele det folkeoplysende led og det, vi kan kalde folkeoplysning i arbejdslivet, på en anden måde, end det er lagt op til. Men jeg opfatter det som et udspil, som vi kan diskutere og snakke om. Jeg tror virkelig, at der er noget at hente i forhold til de grupper.

Så er der et andet område, jeg vil pege på, og som jeg tror er centralt i forhold til redegørelsen, og det er der ikke gjort så meget ud af. Det er hele det forhold, at der er nogle mennesker, der har nogle barrierer over for overhovedet at komme i gang med en uddannelse, og her tænker jeg på dem, som er læse/stavesvage, og de ordblinde. Der tror jeg faktisk – og jeg har noteret mig de ændringsforslag, der er til FVU-loven og SVU-loven – at vi ved at lave en massiv indsats sammen med det at få kompetenceafklaring gjort til en ret kunne gøre mange gode ting. Jeg tror faktisk på, at vi kunne give alle de kortuddannede et relevant tilbud. Jeg tror også, at vi kunne brede det her ud både til vejledning og til opsøgning, og der tror jeg, den opsøgende virksomhed er vigtigt.

Lad mig så understrege, at jeg mener – vi mener – at det skal være en klar ret, at alle i det her land skal have tilbud om at få en kompetenceafklaring, og dermed vil jeg også sige, at vi er betænkelige ved den brugerbetaling, der er lagt ind for dem, som har taget en uddannelse.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg tror, vi kan finde hinanden. Vi vil gerne tage den dis-